

สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
The Implementation of Student Care and Support Systems
on Digital Era School in The Secondary Educational
Service Area Office Ubon Ratchathani, Amnat Charoen

จักรพงษ์ ตระการไทย^{1*}, อธิป เกตุสิริ², ชวนคิด มะเสนะ³
Jakrapong Traganthai^{1*}, Atip Ketusiri², Chuankid Masena³

^{1,2,3} สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
^{1,2,3} Educational Administration, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University

*Corresponding email: jakrapong.tg63@ubru.ac.th

Received: 22 December 2021; Revised: 30 January 2022; Accepted: 4 February 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล กลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวน 435 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 97 คน และครูผู้สอน จำนวน 338 คน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี และกลุ่มเป้าหมายที่ใช้สัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หรือครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง โดยเครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 แบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) แบบสอบถาม จำนวน 48 ข้อ 3) ข้อเสนอแนะการพัฒนา จำนวน 6 ข้อ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. การศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 2. การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล ดังนี้ 2.1) จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน 2.2) จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า โดยภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 2.3) จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 3. ข้อเสนอแนะการพัฒนาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล อำนาจเจริญ โดยสรุปจากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นรายด้าน ดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ควรจัดอบรมด้านการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้คัดกรองนักเรียน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรจัดอบรมด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ควรนำข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนำมาส่งเสริมเสริมและพัฒนา นักเรียน 4) ด้านการ

ป้องกัน ควรนำข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียน มาวางแผนเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น 5) ด้านการแก้ปัญหา ควรประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาด้วยรูปแบบที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัล 6) ด้านการส่งต่อ ควรมีช่องทางการติดต่อกับองค์กรภายนอก เพื่อประสานงานและส่งต่อรูปแบบออนไลน์

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, สถานศึกษายุคดิจิทัล

ABSTRACT

The purposes of the research were to 1) To study the implementation of student care and support systems in digital era school. 2) To Compare the implementation of Student Care and Support Systems in Digital Era School 3) To Study the suggestion for developing the implementation of student care and support systems in digital era school. The sample group is School Administrators and Teachers in basic school on The Secondary Educational Service Area Office Ubon Ratchathani Amnat Charoen. In total were 435 persons and categorized by position is School Administrators 97 Persons, Teacher 338 Persons. Target Group for in-depth interview are School Administrators or Responsible Teachers of Student care and support systems choose by specific method. The research instruments is The questionnaires for research have the 5-levels rating scale which gained 0.99 index of reliability were divided into 3 parts. 1) Questionnaire respondents' status 2) 48 of 3) The suggestion for development have 6 areas are. The data were analyzed by using Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, F-test, and Content Analysis.

The results showed that 1. The result of study the implementation of student care and support systems in digital era school overall were at a medium level 2. The result of comparing the implementation of student care and support systems in digital era school as classified by position, experience, and school size. 2.1) Classified by position It was found the overall not different. 2.2) Classified by experience position It was found the overall Difference with a statistical significance of .01 2.3) Classified by school size position It was found the overall Difference with a statistical significance of .01 3. The result of suggestion development was as follows from The questionnaires and in-depth interview 1) Knowing Individual Students: Should organize training on the application of technology to screen for classified students. 2) On screening students: Should organize training on the application of technology to screen students. 3) On promoting and developing students: Should organize training on the application of technology to screen students. 4) On prevention: should use the information obtained from the screening of students to decide a plan to prevent problems that will arise. 4) On solution of the problems: Should cooperate with parents to solve problems in a format that corresponds to the digital era. 6) On transfer of the students: Should have online contact for communication and coordinate with external organization.

Keywords: Student Care and Support Systems, Digital Era School

บทนำ

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของยุคโลกาภิวัตน์ ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของสังคม ผู้คนต้องเดินทาง เพื่อไปประกอบอาชีพต่างถิ่น อีกทั้งปัญหาของวัยรุ่นในสังคมไทยรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ทำให้วัยรุ่นประสบปัญหา อันเกิดจากการขาดความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกาย และปัญหาความรุนแรง ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากปัญหาครอบครัวสภาพแวดล้อม ใกล้ตัวที่ซึ่กุงไปในทางที่ไม่ดี และการใช้ความรุนแรงในสังคมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงถูกนำมาใช้ ในการเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย ดังนั้นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นกระบวนการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน ที่เป็นระบบ มีขั้นตอน โดยครูเป็นผู้บุคลากรหลัก โดยมีฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชน เป็นต้น โดยมีกระบวนการทำงาน และหลักฐานการปฏิบัติงาน ที่สามารถตรวจสอบได้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546: 3) โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2547: 32) ได้กล่าวถึง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียนทุกคนที่อยู่ในกลุ่มดูแล 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหาของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง 5) การส่งนักเรียนไปรับการช่วยเหลือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครอง โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2563: 32) ซึ่งการนำนโยบายที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา โดยการปรับกระบวนการทำงานของสถานศึกษา ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ด้วยการนำเทคโนโลยี เทคโนโลยีดิจิทัล Digital Technology ในการสนับสนุนส่งเสริม ตรวจสอบ ติดตาม เพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด เพื่อให้สอดคล้องกับสถานศึกษายุคดิจิทัล (Digital Era School) โดย เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559: 1) กล่าวถึง บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล 4 ประการ 1) คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) 2) อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) 3) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) 4) อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things (IoT)) ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล ควรมีการใช้เทคโนโลยีในยุคดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ เช่น ระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT (Information and Communication Technology) มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ เพื่อการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการประเมินการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปีการศึกษา 2561 สำนักงานพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 (2563: 8) พบว่า อยู่ในระดับ ดีเยี่ยม ยกเว้น สหวิทยาเขต 4 ตระการพืชผล และ 5 เขมราฐ และการนิเทศติดตามผล การดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัด ตลอดจนการรายงานผลการดำเนินงาน และไม่เป็นระบบ เนื่องจากยังไม่นำเทคโนโลยี มาช่วยในการดำเนินงาน โดยปีการศึกษา 2564 ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาจาก สำนักงานพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ (2564: 1) มีจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 81 โรงเรียน และมีนักเรียนจำนวน 55,669 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่คัดกรอง อยู่ในเกณฑ์เด็กด้อยโอกาสทั้งหมด 35,639 คน คิดเป็นร้อยละ 64.01 จึงส่งผลให้ต้องมีการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วย

ให้นักเรียนกลุ่มดังกล่าวสามารถดำรงตนอยู่ในโรงเรียนและสามารถเรียนต่อจนจบในการศึกษาภาคบังคับ หรือระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ดังนั้นการดำเนินการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำเป็นจะต้องอาศัยหลักการ วิธีการและขั้นตอนที่ชัดเจน โดยศึกษาผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ทำงาน และในสถานศึกษาขนาดแตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบ และศึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนา เพื่อประสิทธิภาพการบริหาร และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับสถานศึกษายุคดิจิทัล จำเป็นต้องอาศัยการผสมผสานเทคโนโลยี และสามารถผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนา กระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีความเหมาะสม มีคุณภาพ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง เกิดประสิทธิภาพ และผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน เติบโตเป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 2,915 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 127 คน และ ครูผู้สอน จำนวน 2,788 คน

1.2 ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 435 คน ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ (Krejcie & Morgan, 1986: 345 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 43) จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 97 คน และครูผู้สอน จำนวน 338 คน ได้มาโดยวิธีการแบ่งชั้นภูมิ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มอย่างง่าย

1.3 กลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยคัดเลือกจำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยคุณสมบัติในข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้ 1) มีประสบการณ์การบริหารงานโรงเรียนด้านกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน 2) มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) เข้าประกวดในรางวัล ที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) ตำแหน่ง 2) ประสบการณ์ 3) ขนาดสถานศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 6 ด้าน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 6) ได้แก่ 1) การรู้จักผู้เรียนรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและการพัฒนานักเรียน 4) การป้องกัน 5) การแก้ไขปัญหา 6) การส่งต่อ

3. ขอบเขตเนื้อหา

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษายุคดิจิทัล 6 ด้าน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 6) และได้แก่ 1) การรู้จักผู้เรียนรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและการพัฒนา 4) การป้องกัน 5) การแก้ไขปัญหา 6) การส่งต่อ และการบริหารงานในสถานศึกษายุคดิจิทัล เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559: 1) 1) คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) 2) อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) 3) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) 4) อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things (IOT))

4. การออกแบบการวิจัย

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สถานศึกษายุคดิจิทัล
2) กำหนดกรอบแนวคิดที่จะใช้ในการสร้างเครื่องมือ โดยยึดแนวคิดตามกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การบริหารงานสถานศึกษายุคดิจิทัล สังเคราะห์เป็นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล

2.1) สร้างเครื่องมือและนำร่างแบบสอบถามเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อเสนอแนะ ตรวจสอบ และดำเนินการแก้ไข

2.2) นำแบบสอบถาม ที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.97

2.3) นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเรียบร้อยแล้ว แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างทดสอบในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.99

2.4) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว เก็บข้อมูลรูปแบบเอกสารและออนไลน์

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ จำนวน 48 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ คือ 1) ตำแหน่ง 2) ประสบการณ์ 3) ขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 48 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการพัฒนา สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 6 ข้อ

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 435 ชุด เก็บข้อมูลรูปแบบเอกสาร และรูปแบบออนไลน์ (Google Form) ผ่านระบบ AMSS: Education Area Management Support System

ข้อมูลเก็บกลับคืนจากแบบสอบถามจำนวน 435 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 คน โดยใช้แบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการพัฒนา สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 6 ข้อ

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ และ ขนาดสถานศึกษา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
ผู้บริหารสถานศึกษา (ผู้อำนวยการโรงเรียน/รองผู้อำนวยการโรงเรียน)	97	22.30
ครูผู้สอน	338	77.70
รวม	435	100.00
2. ประสบการณ์		
น้อยกว่า 10 ปี	100	23.00
ตั้งแต่ 10-20 ปี	217	49.90
มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป	118	27.10
รวม	435	100
3. ขนาดสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 0-359 คน)	68	15.60
ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 0-359 คน)	151	34.70
ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 1,080 คน ขึ้นไป)	216	49.70
รวม	435	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 97 คน ร้อยละ 22.30 และครูผู้สอน จำนวน 338 คน ร้อยละ 77.70 จำแนกตามประสบการณ์

น้อยกว่า 10 ปี ร้อยละ 23 ประสบการณ์ตั้งแต่ 10-20 ปี ร้อยละ 49.90 และ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป ร้อยละ 27.10 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ขนาดเล็กร้อยละ 15.60 ขนาดกลาง ร้อยละ 34.70 ขนาดใหญ่ ร้อยละ 49.70

2. ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยภาพรวม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ และ ขนาดสถานศึกษา

ที่	สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษายุคดิจิทัล	สภาพการดำเนินงาน		
		\bar{x}	S.D.	แปลผล
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.49	0.75	ปานกลาง
2	การคัดกรองนักเรียน	3.49	0.74	ปานกลาง
3	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	3.49	0.75	ปานกลาง
4	การป้องกัน	3.51	0.76	มาก
5	การแก้ปัญหา	3.50	0.78	ปานกลาง
6	การส่งต่อ	3.45	0.76	ปานกลาง
เฉลี่ย		3.49	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยภาพรวม มีสภาพการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.49, S.D.=0.71$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการป้องกัน มีสภาพการปฏิบัติสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.51, S.D.=0.76$) รองลงมา คือ ด้านการแก้ปัญหา มีสภาพการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.50, S.D.=0.76$) และด้านการส่งต่อมีสภาพการปฏิบัติต่ำที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.45, S.D.=0.76$)

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามตำแหน่ง

ที่	สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครูผู้สอน		t	P-value
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.41	0.81	3.51	0.81	-1.11	0.27
2	การคัดกรองนักเรียน	3.42	0.82	3.51	0.82	-1.04	0.30
3	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	3.43	0.82	3.51	0.82	-0.89	0.40
4	การป้องกัน	3.48	0.82	3.51	0.80	-0.41	0.67
5	การแก้ปัญหา	3.48	0.80	3.51	0.78	-0.35	0.73
6	การส่งต่อ	3.47	0.78	3.44	0.76	-0.34	0.74
เฉลี่ย		3.45	0.77	3.45	0.69	-0.60	0.55

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ มีสภาพการดำเนินงานโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามประสบการณ์

ที่	สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P-value
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	37.23	2	18.61	39.18**	0.00
		ภายในกลุ่ม	205.25	432	0.48		
		รวม	242.47	434			
2	การคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	39.09	2	19.55	42.76**	0.00
		ภายในกลุ่ม	197.46	432	0.46		
		รวม	236.55	434			
3	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	42.90	2	21.45	45.78**	0.00
		ภายในกลุ่ม	202.40	432	0.47		
		รวม	245.29	434			

ที่	สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ยุคดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P-value
4	การป้องกัน	ระหว่างกลุ่ม	35.54	2	17.77	35.97**	0.00
		ภายในกลุ่ม	213.40	432	0.49		
		รวม	248.94	434			
5	การแก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	38.57	2	19.28	36.82**	0.00
		ภายในกลุ่ม	226.26	432	0.52		
		รวม	264.82	434			
6	การส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	35.54	2	17.77	35.97**	0.00
		ภายในกลุ่ม	213.40	432	0.49		
		รวม	248.94	434			
รวม		ระหว่างกลุ่ม	35.54	2	17.77	35.97**	0.00
		ภายในกลุ่ม	213.40	432	0.49		
		รวม	248.94	434			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า สภาพการปฏิบัติโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามประสบการณ์ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่

สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ยุคดิจิทัล	ประสบการณ์		ต่ำกว่า 10 ปี	ตั้งแต่ 10-20 ปี	มากกว่า 20 ปีขึ้นไป
รวม		\bar{x}	3.92	3.51	3.08
	ต่ำกว่า 10 ปี	3.92	-	-0.41**	-0.84**
	ตั้งแต่ 10-20 ปี	3.51	-	-	-0.43**
	มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	3.08	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยสภาพการปฏิบัติ 6 ด้าน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ทุกคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกขนาดสถานศึกษา

ที่	สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p - Value
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	89.19	2.00	44.59	125.68**	0.00
		ภายในกลุ่ม	153.29	432.00	0.36		
		รวม	242.47	434.00			
2	การคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	81.08	2.00	40.54	112.65**	0.00
		ภายในกลุ่ม	155.47	432.00	0.36		
		รวม	236.55	434.00			
3	การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	75.95	2.00	37.98	96.88**	0.00
		ภายในกลุ่ม	169.34	432.00	0.39		
		รวม	245.29	434.00			
4	การป้องกัน	ระหว่างกลุ่ม	85.75	2.00	42.87	113.50**	0.00
		ภายในกลุ่ม	163.19	432.00	0.38		
		รวม	248.94	434.00			
5	การแก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	84.35	2.00	42.18	100.96*	0.00
		ภายในกลุ่ม	180.47	432.00	0.42		
		รวม	264.82	434.00			
6	การส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	77.76	2.00	38.88	96.90**	0.00
		ภายในกลุ่ม	173.33	432.00	0.40		
		รวม	251.09	434.00			
รวม		ระหว่างกลุ่ม	82.19	2.00	41.10	130.42**	0.00
		ภายในกลุ่ม	136.12	432.00	0.32		
		รวม	218.32	434.00			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า สภาพการปฏิบัติ ภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่

ขนาดของ สถานศึกษา	\bar{x}	ขนาด เล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.85	3.17	3.91
ขนาดเล็ก	2.85	-	0.33**	1.07**
ขนาดกลาง	3.17	-	-	0.74**
ขนาดใหญ่	3.91	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ ในสถานศึกษาขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยสภาพ การปฏิบัติ 6 โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ทุกคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยสรุปจากการตอบ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการ ดำเนินการด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการชี้แจงในให้ทราบแนวทางการดำเนินการ ให้ทราบใน ภาพรวม เพื่อเป็นในทิศทางเดียวกัน

2) การคัดกรองนักเรียน ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการ ดำเนินการคัดกรองนักเรียน และจัดการไฟล์ เพื่อรวบรวมไว้ในรูปแบบออนไลน์

3) การส่งเสริมพัฒนา ควรจัดอบรมให้ความรู้โดยเชิญวิทยากรจากภายนอก มีการอบรมร่วมกันของ โรงเรียนภายในกลุ่มเครือข่ายต่างๆ ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

4) การป้องกัน ควรมีการนำข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรม และวางแผนป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน

5) การแก้ไขปัญหา ควรมีการนำข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรอง นักเรียน เป็นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหา โดยจัดอบรมรูปแบบบูรณาการ ในสถานการณ์ปัจจุบัน อย่างเหมาะสม

6) การส่งต่อ มีช่องทางติดต่อสื่อสารแบบออนไลน์ระหว่างโรงเรียนและหน่วยงานภายนอก และโรงเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัย สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอน 6 ด้าน 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน 4) การป้องกัน 5) การแก้ไขปัญหา 6) การส่งต่อ มีสภาพการปฏิบัติ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะการนำเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล มาใช้ร่วมกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีปัจจัยหลายประการที่เกี่ยวข้องและส่งผลต่อการนำมาใช้ เช่น ด้านบุคลากร ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ และด้านงบประมาณ เป็นต้น ทำให้ไม่สามารถนำเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล มาใช้ได้อย่างครอบคลุมกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรรัตน์ พลพันธ์ (2558: 88) พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามบทบาทหน้าที่ 1) ตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดูแล กำกับ นิเทศ ติดตาม ประเมินผล สนับสนุน และให้ขวัญกำลังใจในการดำเนินงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานและบุคคลภายนอก 2) ตามบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือไปยังบุคคลหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้านจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนานักเรียนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน สอดคล้องกับ ศักรินทร์ โพธิ์เพชร (2559: 13) พบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดกำแพงเพชร 5 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และงานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการป้องกันและแก้ปัญหาของนักเรียน และ งานวิจัยของ สุจารีรัตน์ มณีรัตน์ (2562: 69-70) พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายภัทรบุรพา อำเภอลองใหญ่ จังหวัดตราด มีสภาพปัจจุบันของการดำเนินงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ดังนี้ 1) การคัดกรองนักเรียน 2) การส่งเสริมนักเรียน 3) การป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน 4) การส่งต่อนักเรียน 5) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน

สถานศึกษายุคดิจิทัล โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ได้กำหนด ขอบข่าย ภาระหน้าที่ ที่ทุกสถานศึกษา ทุกตำแหน่ง จะต้องปฏิบัติไปแนวทางเดียวกันอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการส่งเสริมนำเทคโนโลยียุคดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญ และจำเป็นต่อการนำมาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ เอกชัย ภูผา (2561: 3154) พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูโรงเรียนสตรีระนอง จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศิวา ขุนชำนาญ (2564: 1319) พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ กรดา มลิกา (2564: 36) พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 เมื่อจำแนกตามตำแหน่งการทำงาน พบว่า โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเกิดจาก ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีทักษะและลักษณะในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน เช่น บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อย จะมีทักษะการใช้เทคโนโลยีที่ดี จึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการดำเนินงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ งานวิจัยของ เบญจวรรณ นุ่นทอง (2561: 192) พบว่า การเปรียบเทียบดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ที่ประสบการณ์ทำงานต่างกัน นครศรีธรรมราช-พัทลุง มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พรศักดิ์ ผกากรอง (2562: 69-72) พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุราชการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศิวา ขุนชำนาญ (2564: 1320) พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา จำแนกประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเกิดจาก ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความพร้อมด้านงบประมาณ อุปกรณ์ และบุคลากรแตกต่างกัน ทำให้สภาพการปฏิบัติเมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษาแตกต่างกัน โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความพร้อมในการนำเทคโนโลยี บุคลากร และงบประมาณที่สามารถสนับสนุนการทำงานได้มากกว่าสถานศึกษาขนาดอื่น สอดคล้องกับ งานวิจัยของ นิพนธ์ วิไล (2563: 35-36) พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอน ต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 ครูผู้สอนที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกัน โดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ วุฒิพงษ์ พันธิวา (2563: 205) พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศิวา ขุนชำนาญ (2564: 1319) พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินการด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการชี้แจงในให้ทราบแนวทางการดำเนินการ ให้ทราบในภาพรวม เพื่อเป็นในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Terrence J. Lee-St. John et al (2018: 9-13) พบว่า การศึกษาและรู้จักข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล เช่น สีมวิ เชื่อชาติ การได้รับทุน และนักเรียนเรียนรวม ส่งผลดีต่อการนำมาเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์หาแนวทางการช่วยเหลือนักเรียน เพื่อลดปัญหาการออกกลางคันได้

3.2 การคัดกรองนักเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน และจัดการไฟล์ต่างๆ เพื่อรวบรวมไว้ในรูปแบบออนไลน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพนธ์ วิลุน (2563: 38) พบว่า ข้อเสนอแนะด้านการคัดกรองนักเรียน คือ สถานศึกษาควรมีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคลด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย และครูทุกคนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) เพื่อวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล

3.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ควรจัดอบรมให้ความรู้โดยเชิญวิทยากรจากภายนอก มีการอบรมร่วมกันของโรงเรียนภายในกลุ่มเครือข่ายต่างๆ ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัสสร สุริยะ (2561: 78) พบว่า ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน สถานศึกษามีการวางแผนงานที่ดีมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่นและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมประชุมผู้ปกครอง มีกระบวนการการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน ให้ความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาและมีการรายงานและประเมินผลด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนานักเรียน

3.4 การป้องกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการป้องกัน คือ ควรมีการนำข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรม และวางแผนป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรดา มลิลลา (2564: 39) พบว่า ข้อเสนอแนะด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองในเบื้องต้น เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนและร่วมกันดำเนินการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขต่อไป

3.5 การแก้ไขปัญหา โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการแก้ไขปัญหา คือ ควรมีการนำข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน เป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหา โดยจัดอบรมรูปแบบบูรณาการ ในสถานการณ์ปัจจุบัน อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี ลาภเจริญ และกิตติศักดิ์ อังคะนาวิณ (2562: 30-31) พบว่า ข้อเสนอแนะด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนควรมีการสนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนและครอบครัวนักเรียน

3.6 การส่งต่อ โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการส่งต่อ คือ มีช่องทางติดต่อสื่อสารแบบออนไลน์ระหว่างโรงเรียนและหน่วยงานภายนอก และโรงเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรรัตน์ พลจันทร์ (2558: 93-94) พบว่า ข้อเสนอแนะด้านการส่งต่อนักเรียน ที่ต้องช่วยเหลือไปยังบุคคล หรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารควรใช้ยุทธวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมของบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดัน และบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดความร่วมมือแรงร่วมใจตลอดจนการแสวงหาแนวทางในการสร้าง เครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 หน่วยงานต้นสังกัด ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อ

1.2 หน่วยงานต้นสังกัด ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในสถานศึกษา การจัดทำแพลตฟอร์มระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายพร้อมทั้งกลยุทธ์ และแผนพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีในยุคดิจิทัล เพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรตระหนักถึงความสำคัญ และส่งเสริมการดำเนินงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล โดยการส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลนักเรียน ด้านการส่งต่อ ที่มีประสิทธิภาพ

2.2 ควรศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาโปรแกรมและเปลี่ยนข้อมูลร่วมกันกับหน่วยงานภายนอก เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรดา มลิลลา. (2564). สังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา. *วารสารมหาจุฬานาครธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช*, 8(2), 29-42.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่9). สุวีริยาสาส์น.
- พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี <http://ir.sru.ac.th/handle/123456789/757>
- นิพนธ์ วิลุน. (2563, 23 มีนาคม). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นครราชสีมา เขต 6, *การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา ครั้งที่ 7 ประจำปี 2563* [Symposium]. วิทยาลัยนครราชสีมา.
- เบญจวรรณ นุ่นทอง. (2561). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 18(17), 188-191.
- วุฒิพงษ์ พันทิวา. (2563). สภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 8(31), 199-210.
- ศักรินทร์ โพธิ์เพชร. (2559). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กรายจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ http://ns.nsr.ac.th/bitstream/nsru/116/1/Sakkarin_Phophet.pdf
- ศิวา ขุนชำนาญ. (2564, 23 มิถุนายน). การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาสงขลา เขต 1, *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12* [Symposium]. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุรารัตน์ นณิรัตน์. (2562). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายภัทรบุรพา อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/57990345.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2546). *คู่มือการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม*. ชวนพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2547). *แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.(2547). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา*. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2563). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. *คู่มือแนวทางการดำเนินงาน*

- ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปีการศึกษา 2563 (2563, 5 มิถุนายน).
<https://drive.google.com/file/d/1Kqe6WiB8WNDzt06T8DiqSzlqa0rLKQvU/view>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ. (2564, 7 มิถุนายน).
สารสนเทศทางการศึกษา สพม.อบอจ. <https://drive.google.com/file/d/1RPI9vjrTY4D4IP2BqVvKv7muwCxP-3bl/view>
- สุภาวดี ลาภเจริญ และกิตติศักดิ์ อังคะนาวิน. (2562). รูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. *วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มมร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 7(1), 15-32.
- สุภัทสร สุริยะ. (2562). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์]. ฐานข้อมูลวิจัย มหาวิทยาลัยสยาม
<https://e-research.siam.edu/kb/the-operation-of-student-support-system-of-the-opportunity-expanded-school-under-the-auspices-of-bangkok-metropolitan-administration/>
- อุไรรัตน์ พลจันทร์. (2558). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 9(2), 188-191.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era)*. (2559, 01 พฤศจิกายน). <https://www.truelookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-teaartedu-teaart-teaartdir-->
- เอกชัย ภูผา. (2561, 20 มีนาคม). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสตรีระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14. *เอกสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8 [Symposium]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- Terrence J. Lee-St. John et al. (2019). “The Long-Term Impact of Systemic Student Support in Elementary School: Reducing High School Dropout,” *AERA Open*, 13(4), 1-16